

CIVIL MISCELLANEOUS

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਡੀ ਫਾਲਸ਼ੇਜ਼ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਪੂਰਨ ਚੰਦ-ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ।-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 1704 ਓਫ 1960

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI) ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1958 ਦੇ ਐਕਟ VII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ-ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ-ਕੀ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ-ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਟਾਰ-ਕੀ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਾਫਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ 226-ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਰੋਕ ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ff) ਵਿੱਚ ਦਰਜ "ਖਰੀਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। 1958 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ VII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾ ਵੀ; ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਹਨ: ਪਿਛਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। "ਨਿਰਮਾਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੇਡ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੱਥੀਂ ਕਿਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ

ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਤੋਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਧਾਤ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ
ਬਦਲਣਾ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਕਿਸੇ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ
ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ
ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ
ਦੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ
ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ
ਹੋਏ, ਸੱਜੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਆਚਰਣ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ
ਕਾਰਕ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੁਖੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਕਲਪਕ
ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ
ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

16 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ 2 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੌਅ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ
ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 11 ਜੂਨ,
1960 ਅਤੇ 20 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ, 1959 ਨੂੰ, ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ 2 ਫੀਸਦੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਟਾਰ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਡੀ ਐਸ ਨੇਹਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਚ ਐਸ ਦੋਆਬੀਆ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

DUA, J.-ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਹੈ ਜੋ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਰਾਫਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ 1948 ਦੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੰ. 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਫਰਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਅੰਤਰ- ਆਲੀਆ, ਚਾਂਦੀ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਰਾਫਾ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ। ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਸੋਧ) ਐਕਟ ਨੰ. 7, 1958 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ "ਡੀਲਰ" ਅਤੇ "ਟਰਨਓਵਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਖਰੀਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ. ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ (ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਨੇ ਸਾਲ 1958-59 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਰਾਫਾ, ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ

ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ 1958 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰ. 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਅਗਸਤ, 1959 ਨੂੰ, ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 499.08 ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਰਾਫਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੀਂ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਰਾਫਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣੇ ਖਰੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਰਾਫਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਗਹਿਣੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। 20 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਰਾਫਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ

ਇੱਕ "ਖਰੀਦ" ਹੈ। ff) ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦਾ। ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਉਚਿਤ ਚੈਨਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਿਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ "ਖਰੀਦਣ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਗਹਿਣੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ "ਖਰੀਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸ਼ਾਇਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਯੰਗਰ, ਜੇ., ਏ ਵਰਸਮਸ ਟੇਨਕਟਸੀਵਰਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦ ਸੋਭਰਾਜ ਵਾਧਵਾਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸੀ:-

"ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲੀਮਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੋਰ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ: ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਆਰ. ਵਰਮਾ (2)। ਵੈਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ:

'ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਜ਼ੀਦ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸ਼ਪਲ ਬੋਰਡ, ਕੈਰਾਨਾ (3) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ

ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੇ.ਐਸ. ਰਾਸ਼ਿਦ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ (4) ਵੀ ਦੇਖੋ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਇਹ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।'

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਨੂਹ (5) ਵਿੱਚ ਦਾਸ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ:

ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂਡਮਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਘਟੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੀਤੀ, ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਸਨ।

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

'ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਜੋ ਆਪਣਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਢੇ ਹਨ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ (1) ਕਿ ਦੋ ਅਪਵਾਦ ਜੋ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸੌਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ (2) ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਲਾਈਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ

ਅਟੱਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।"

ਹਿੰਮਤ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (6), ਮਹਾਜਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮੋਟਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (7) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਫੂਲਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਅਸੈਮਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (8) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਕਿਸੇ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਜੇ ਇਨਵੇਡਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਆਚਰਣ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੁਖੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਣ ਉੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਅਮੂਰਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਮੂਰਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ।

ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਖਰੀਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਿਲਾਇੰਸ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੇਸਰਸ ਤੁੰਗਭਦਰਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (9) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਚੇ ਮੂੰਗਫਲੀ ਨੂੰ ਰਿਫਾਇੰਡ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤੇਲ ਮੂੰਗਫਲੀ ਦਾ ਤੇਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਕੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਥਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ

(ਟਰਨਓਵਰ ਅਤੇ ਅਸੈਸਮੈਂਟ) ਨਿਯਮ (1939) ਦੇ ਨਿਯਮ 18(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੰਗਫਲੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ (10), ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੰਬਈ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਖਣ ਨੂੰ ਉਬਾਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਘਿਓ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਧਾਰਾ 5(1) (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। b), ਬੰਬੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1946, ਵੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਰਘਬੀਰ ਚੰਦ ਸੌਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (11), ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਖ. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਪੈਰੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ 185 ਅਤੇ 186 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਉਤਪੱਤੀ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਈ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟਾ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਧਾਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ "ਨਿਰਮਾਣ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਵਿੱਚ "ਖਰੀਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਐਮ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਵਾਸੂਦੇਓ (12), ਮੱਧ

ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਭੁੱਟ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਲੋਗਾਂ ਜਾਂ ਰੇਫਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡੀਲਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਐੱਸ.ਟੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 2(i)(a) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ. ਜੀ.ਆਰ. ਕੁਲਕਰਨੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (13), ਐਮਪੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਉੱਥੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਤ (ਗਿੱਟੀ) ਵਿੱਚ ਤੋੜਨਾ ਧਾਰਾ 2 (i) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਰਕਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਮਾਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦੋ ਕੇਸ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਢੰਗ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; ਉੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਮਾਣ" ਸ਼ਬਦ। ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ, ਮੈਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਧਾਰਾ 2(ff) ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਗੰਜੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਇੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਜਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ:-

(ff) 'ਖਰੀਦਣਾ' ਇਸ ਦੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਤੇ ਸੰਜੀਦਾ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਗੰਨੇ, ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਦਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੋ ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ, ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਧਾਰਾ

(i) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣੇ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਇਸ ਮੌਕੇ). ਮੈਂ ਇਸ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ

ਖਰੀਦ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ "ਖਰੀਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾ ਵੀ; ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀਯੋਗ ਹਨ; ਪਿਛਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। "ਮੈਫੈਕਚਰ" ਸ਼ਬਦ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਥ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਰੰਗ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੱਥੀਂ ਕਿਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, "ਨਿਰਮਾਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਉਤਪੱਤੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ, ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਂਦੀ, ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਧਾਤ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(ff) ਦੇ ਅੰਦਰ "ਨਿਰਮਾਣ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਤੋਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਧਾਤ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ "ਏ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਗਹਿਣੇ। 24.953.69

ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1959 ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਰਾਫਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਖਰੀਦਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 499.08 ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 30 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਨੁਬੰਧ "ਏ" ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵੱਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ "ਏ") ਨੂੰ ਦਾਗ਼ੀ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰਿੱਟ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

D. FALSHAW, C.J.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)